

AD(H)D

Wat is AD(H)D?

Adhd betekent Attention-Deficit/Hyperactivity Disorder, ofwel aandachtstekortstoornis met hyperactiviteit. Bij een aandachtstekortstoornis zonder het element van hyperactiviteit, spreekt men ook wel van add.

Waarom kan je ad(h)d herkennen?

Het gedrag van adhd'ers en hyperactieve personen wordt door de omgeving in meer of mindere mate ervaren en omschreven als storender, dominant, opdringerig, lawaaiiger en soms agressiever dan normaal. De betekenis van de afkorting wordt ook wel eens uitgelegd als het acroniem Alle Dagen Heel Druk. Als gevolg kunnen personen met adhd in een situatie geraken dat zij sociaal worden uitgesloten. Deze gedragingen kunnen, naast het aandachtstekort, de schoolprestaties van het kind negatief beïnvloeden.

Ook voor de ouders betekent een kind met als diagnose ad(h)d een extra belasting, die kan leiden tot extra stress en spanningen binnen relaties en in het gezin. Het is nu eenmaal niet evident om dag in dag uit met iemand bezig te zijn die voortdurend je aandacht opeist op een of andere manier.

Bij ad(h)d-kinderen bij wie niet de juiste diagnose wordt gesteld en die geen adequate behandeling krijgen, zullen de symptomen en hun consequenties vaak onverminderd blijven bestaan tot op volwassen leeftijd. Ook al zullen ze zelf leren omgaan met hun stoornis, zal dit slechts in beperkte mate gebeuren en steeds een negatieve invloed hebben op hun (persoonlijk) welzijn.

Waar komt ad(h)d vandaan?

Wie krijgt nu adhd? Er is zeker en vast een genetische component aanwezig. Recente onderzoeken gaan uit van 80% erfelijkheid. Er is een vermoeden dat meerdere risicogenen samen kunnen leiden tot adhd. Toch wil dit niet zeggen dat er sprake is van biologisch determinisme. Er blijft altijd de interactie tussen genetische -en omgevingsfactoren.

Men gaat er van uit dat de trigger die adhd veroorzaakt gezocht moet worden in de omgevingsfactoren.

Pre-, peri- en postnatale complicaties zijn niet te verwaarlozen: foetale blootstelling aan alcohol, nicotine en benzodiazepines (werken kalmerend en angstremmend) kunnen leiden tot adhd. Baby's met een laag geboortegewicht en prematuren hebben ook meer kans tot het ontwikkelen van adhd.

Wat kan je er aan doen?

Medicatie specifiek voor ad(h)d zijn stimulantia waarvan methylfenidaat het meest toegepaste is. Dit medicijn is beschikbaar in de vorm van een tabletten (merknaam Rilatine in België, Ritalin in Nederland). Sinds 2004 is er ook een nieuwe variant in de vorm van een capsule met verlengde afgifte (merknaam Concerta). Sinds april 2005 is

er in Nederland een derde medicijn beschikbaar dat een andere werkzame stof heeft, Strattera. Dit is ook in België te verkrijgen. Er is weinig onderzoek beschikbaar naar het effect van deze stof op lange(re) termijn.

Maar medicatie is slechts symptoombestrijding. Ook al zijn de kinderen na gebruik van de medicatie rustiger, kunnen ze zich beter concentreren,... de onderliggende oorzaak (ad(h)d) gaat niet weg. Vandaar ook het belang dat deze kinderen op een correcte manier met zichzelf en hun stoornis leren omgaan. Eenmaal ze dit kunnen is het mogelijk dat ze hun medicatie kunnen afbouwen of zelfs helemaal niet meer moeten nemen in sommige gevallen.

Voor alle duidelijkheid, AD(H)D is géén kinderziekte. Als je dit hebt, heb je dit voor de rest van je leven. Als volwassene heb je er wel leren mee omgaan, leren beheersen, en valt het minder op.

Voor meer informatie kan je steeds terecht op dit [mailadres](#)